

Institutiones Theologicae Ad Usum Seminariorum

Simonnet, Edmond

Venetiis, 1731

Resp. 2. Angeli omnes habuerunt in primo instanti creationis suæ
charitatem actualem, adeòque actualis gratiæ auxilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83594](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83594)

qua de lege ordinaria omnes simul esse non possunt in eodem subjecto. Ergo, &c.

RESPONSIO II.

Angeli omnes tam reprobi quam prædestinati, habuerunt in primo instanti creationis suæ charitatem actualem, adeoque actualis gratiæ auxilium.

Prob. auctoritate S. Augustini lib. 12. de Civ. c. 9. ubi sic loquitur: *Simul facti sunt (Angeli,) ei à quo facti sunt, amore cum quo facti sunt, adhaerunt. Eoque sunt isti ab illorum societate discreti, quod hi (boni) in eadem voluntate bona manserunt, illi (mali) ab ea deficiendo mutati sunt, mala scilicet voluntate.... Si boni Angeli fuerunt prius sine bona voluntate (hoc est, actuali charitate) eamque in se ipsis, Deo non operante, fecerunt: ergo meliores à se ipsis quam ab illo facti sunt: Absit... Eos (bonos angelos) cum bona voluntate, id est, cum amore casto, quo illi adhaerent, creavit, simul in eis & condens naturam, & largiens gratiam. Unde sine bona voluntate, hoc est, Dei amore, nunquam sanctos Angelos fuisse credendum est. Isti autem (mali angeli) qui cum boni (utpote cum Dei amore casto) creati essent, tamen mali sunt mala propria voluntate (qua scilicet à bono (pote defecerunt,) ... aut minorem acceperunt amoris divini gratiam, quam illi, qui in eadem perseverant: aut si utrique boni aequaliter creati sunt (hoc est, cum æquali amoris divini gratia) istis mala voluntate cadentibus, illi amplius adjuti, ad eam beatitudinis plenitudinem, unde se nunquam casuros certissimi fierent, pervenerunt.*

Juxta S. Doctorem itaque, 1. Angeli omnes, etiam ii qui mali peccando effecti sunt, creati fuerunt cum bona voluntate. 2. Hæc bona voluntas fuit amor Dei castus, quo in Deum conversi sunt, eique liberè adhaerunt à primo creationis suæ instanti. Amor autem Dei castus, juxta S. Doctorem, est ille, quo Deus diligitur ut author bonorum supernaturalium. 3. Hanc bonam voluntatem in primo instanti creationis, non ex solis arbitrii viribus, sed dependenter à Deo in eis operante, habuerunt Angeli. 4. Deus in Angelis in primo instanti creationis eorum operatus est hanc bonam voluntatem, largiendo gratiam eodem instanti, quo condidit naturam, hoc est, eodem instanti, quo de nihilo condidit Angelos, non solum eis infundendo habitus, quibus intrinsecè habilitarentur ad exercendos actus divini ordinis, sed etiam per prævenientem gratiam congruam, eos excitando, quomodo ei aptum erat ut vellent ipsum amare, & amarent ut bonorum supernaturalium authorem. 5. Ex Angelis alii ab hac bona voluntate seu ab hoc amore Dei casto, quia voluerunt, defecerunt, & in rebellionem prolapsi sunt, atque in poenam defectionis suæ addicti sunt æterno supplicio: alii verò in hac bona voluntate seu in hoc amore Dei casto liberè permanserunt, & per meritum permanentis suæ, ad consummatam & æternam duraturam beatitudinem pervenerunt. 6. Hi autem, aliis propria voluntate mala cadentibus, steterunt, Deo in eis operante ut starent: non enim per solas arbitrii vires steterunt, sed vel quia Deum in primo instanti dilexerunt intensius quam alii, quod non nisi operante Deo fecerunt; vel quia ad standum potentiori actualis gratiæ auxilio adjuti sunt, si æqualiter omnes tum quod appetitionem, tum quoad intentionem, Deum dilexerunt in primo instanti.

Igitur, juxta S. Augustinum, Angeli omnes in primo instanti creationis suæ habuerunt amorem Dei castum, quo conversi sunt in Deum, & ad quem naturæ vires sufficere non potuerunt, adeoque supernaturalem, cui proinde necessariò præluxit actus fidei divinæ, quæ cum ejusdem ordinis cum illo amore casto fuerit, fuit quoque supernaturalis, nec ex solis naturæ viribus elici potuit. Igitur Angeli in primo instanti creationis suæ habuerunt actualem gratiam excitantem, qua Deus in eis operatus est, quomodo eis congruebat, ut crederent, diligerent, imò & sperarent (neque enim in illis fuit amor Dei castus sine spei motu) sicut oportebat ad salutem. Unde ulterius sequitur eos in primo instanti creationis suæ habitus su-

Simonnet Theol. Tom. I.

pernaturales fidei, spei, & charitatis accepisse, vel natura prius, quam crederent, sperarent, & diligerent: & sic habitus illos sine prævia dispositione acceperunt, sed de condigno meriti sunt non solum gloriæ, sed etiam gratiæ augmentum, vel natura posterius, quam crederent, &c. & sic habitus illos receperunt ex prævia dispositione, sed solum gloriæ augmentum de condigno meriti sunt.

Quòd autem non hoc secundo modo, sed primo Angeli habitus infusos acceperint, putamus esse magis consentaneum doctrinæ S. Augustini. Sed utrovis modo acceperint, perinde sequitur eos in primo instanti creationis suæ gratia sanctificante exornatos fuisse, atque ita in primo instanti creationis suæ fuisse amicos Dei, filios ejus adoptivos, & regni cœlestis hæredes; quod jam superiori Responsione probatum est.

RESPONSIO III.

Angeli acceperunt gratiam independentem à meritis Christi.

Prob. Gratia fuit ab æterno præparata Angelis independentem à meritis Christi. Ergo & data illis fuit independentem à meritis Christi. Conseq. patet. *Prob. ant.* Merita Christi non fuerunt absolute futura pro eo rationis instanti, quo Angelis præparata fuit gratia. Ergo illis nec præparata fuit, nec præparari potuit propter merita Christi. Conseq. patet: non enim potuit Angelis præparari gratia propter merita Christi, nisi præpararetur ratione posterius, quam absolute prævideretur illa merita, adeoque nisi præpararetur ratione posterius, quam merita illa essent absolute futura.

Prob. ant. Merita Christi non fuerunt absolute futura, nisi post decretum Incarnationis. Incarnatio non fuit decreta, nisi post absolutam prævisionem peccati primi parentis, ut suo loco ostendetur ex Scripturis & Patribus. Peccatum primi parentis non fuit absolute prævisum, nisi post absolutam prævisionem peccati malorum Angelorum: nam hoc peccatum fuit aliquo modo causa alterius, & causa prius absolute prævisa fuit, quam effectus. Peccatum malorum Angelorum non fuit absolute prævisum, nisi post decretum illud permittendi. Deus non decrevit illud permittere, nisi postquam decrevit dare gratiam Angelis; vel ad summum, pro eodem signo rationis, & decrevit dare gratiam omnibus Angelis, & decrevit peccatum malorum Angelorum permittere. Ergo à primo ad ultimum, gratia præparata fuit Angelis ratione prius, quam merita Christi essent absolute futura. Ergo, &c.

Confirm. 1. Angeli accepturi fuerunt gratiam, licet primus homo peccaturus non fuisset: alioquin acceperunt gratiam dependentem à peccato Adami absolute futuro, quod est absurdum. Ergo accepturi fuerunt gratiam, licet Christus non fuisset venturus: nam si primus homo non fuisset peccaturus, Christus venturus non fuisset. Ergo accepturi fuerunt gratiam, licet nulla futura fuissent Christi merita. Ergo re ipsa acceperunt gratiam independentem à meritis Christi. 2. Homo in statu innocentie habuit gratiam independentem à meritis Christi, juxta illud S. Augustini, lib. de corr. & grat. c. 11. *Ille (Adamus) in illis bonis Christi morte non eguit.* Ergo à fortiori Angeli habuerunt, &c.

Obj. Christus est caput Ecclesiæ, juxta illud Apostoli ad Ephes. c. 1. *Et ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam.* Ergo Christus est caput non solum hominum, sed etiam Angelorum: nam Angeli constituunt unam Ecclesiam cum hominibus, adeoque cum hominibus constituunt unum corpus mysticum, cujus caput mysticum est Christus. Ergo sicut homines, ita & Angeli à Christo gratiæ influxum accipiunt. Ergo, &c.

R. 1. Inter scholasticos Doctores non deesse, qui negent Christum esse Angelorum caput secundum humanitatem, & dicant Christum secundum humanitatem esse caput hominum, Angelorum verò secundum divinitatem tantum. Unde sequitur tantum Christum, ut Deum, seu Verbi personam,